

PÓJDŹ ZA MNA

Rekolekcje w życiu codziennym - Białystok, 05 III – 02 IV 2017

Prowadzą: Jezuici i Wspólnota Życia Chrześcijańskiego w Białymstoku
Wprowadzenia do modlitwy: o. Grzegorz Ginter SJ, Maja Moller, Anna Goliszek

I Tydzień – Powołani

Dzień 1 – 06 III 2017- Poniedziałek – Rdz 12, 1-4 Abram

Pan rzekł do Abrama: «Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twego ojca do kraju, który ci ukażę. 2 Uczynię bowiem z ciebie wielki naród, będę ci błogosławił i twoje imię rozstawię: staniesz się błogosławieństwem. 3 Będę błogosławił tym, którzy ciebie błogosławić będą, a tym, którzy tobie będą złorzeczyli, i ja będę złorzeczył. Przez ciebie będą otrzymywały błogosławieństwo ludy całej ziemi». 4 Abram udał się w drogę, jak mu Pan rozkazał, a z nim poszedł i Lot. Abram miał siedemdziesiąt pięć lat, gdy wyszedł z Charanu.

Na początku modlitwy uczyni znak krzyża i uświadom sobie przez chwilę, że Bóg jest teraz przy Tobie. Ponieważ chcesz z Nim rozmawiać, więc **On Jest Obecny**. Poproś Go więc w tym momencie, aby Duch Święty poruszał Twoją modlitwę, by On sam ją prowadził. Poproś także, by Pan usuwał w niej wszelkie przeszkody oraz by oczyścił Twoje zamiary, intencje, pragnienia, decyzje, czyny – by służyły tylko większej chwale Boga i dobru innych ludzi.

Zaangażuj teraz wyobraźnię. Jeśli potrzebujesz, przypomnij sobie fragment Pisma, którym będziesz się modlił. Następnie zobacz Abrama, który wychodzi ze swojej ziemi. Zobacz, jak rusza z żoną, bratankiem i dobytkiem. Zobacz, jaka jest pora dnia, jak wygląda droga, w którą ruszają. Przyjrzyj się Abramowi – jak wygląda?

Poproś teraz Pana o owoc modlitwy. W dzisiejszej modlitwie poproś o **odwagę pójścia za Bogiem, dokądkolwiek Cię poprowadzi**.

1. „Zostaw swoją ziemię, twój ród i dom twojego ojca, i idź do kraju, który ci wskażę”. Bóg poleca Abramowi uczynić bardzo trudny krok. Zostawić miejsce, gdzie czuł się bezpiecznie i iść w nieznaną. Jeśli chcesz porozmawiać z Abramem i zapytać, co czuje ruszając za głosem Boga. Bóg mówi nie tylko do Abrama, ale także do Ciebie: Wstań i wyjdź z Twojej ojczystej ziemi. Wstań i wyjdź z tego, w czym jest Ci wygodnie. Wyjdź z Twojego bezpieczeństwa i idź razem z Panem tam, gdzie On zechce Cię poprowadzić. Podnieś się i rusz w drogę, aby nie wracać w stare koleiny, przyzwyczajenia, nałogi i grzechy.

Pomyśl przez chwilę: Jakie są Twoje korzenie? Z czego wyrastasz? Jaka jest Twoja historia? Spróbuj zobaczyć dwa lub trzy najważniejsze dla Ciebie wydarzenia, osoby lub uwarunkowania, które otrzymałeś w życiu, a które znacząco na Ciebie wpłynęły. Co Ci dały? Kto był dla Ciebie ważny? Kto odegrał znaczącą rolę? Jakie wydarzenia zmieniły kierunek Twego życia? Podziękuj za to Bogu. Potem spróbuj dostrzec swoje korzenie także od strony zranień. Co z Twojej historii najbardziej Cię boli? Co nadal jest w Tobie raną, a może ukąszeniem, które nadal zatruwa jakąś część Twojego serca? Bóg dzisiaj mówi: Zostaw to, wyjdź z tego wszystkiego... Ale pamiętaj, że nie chodzi tu o ucieczkę. Nie można uciec od swojego cienia, od swoich trudnych, bolesnych miejsc. Możesz ruszyć w świat z tym wszystkim – tak, jak Abram, który wziął ze sobą bratanka Lota, żonę Sarę, służbę i to, czego się dorobił. Bóg także Tobie obiecuje błogosławione życie. Wszystko, co boli i zatruwa może zostać uleczone. Nie uciekaj

przed tym, ale oddaj to Bogu. Co Ci podpowiada serce? Co trzeba najpierw powierzyć Bogu? Przed czym do tej pory najbardziej uciekałeś?

2. „Będę ci błogosławił i uczynię cię sławnym. Będziesz błogosławieństwem”. Błogosławieństwo w Biblii oznacza działanie Boga. Abram idąc za Bogiem z jednej strony będzie doświadczał tego, że Bóg jest z nim, a z drugiej strony będzie znakiem działania Boga dla tych, którzy go spotkają. Ty także jesteś błogosławieństwem. Nie przekleństwem. Jesteś kimś, kogo Bóg nazywa błogosławieństwem. Pomyśl o sytuacjach, w których czułeś się niepotrzebny, odrzucony. Być może miałeś o to żal do Boga... Uświadom sobie, że w Jego oczach jesteś cenny dlatego, że istniejesz, a nie z powodu tego, co robisz lub jak to robisz. Nie z powodu tego, co myślisz lub czujesz. Zostań przez jakiś czas z tą myślą i słowami: „Będę Ci błogosławił i uczynię Cię sławnym, będziesz błogosławieństwem”. Poproś o łaskę usłyszenia ich teraz na modlitwie z ust Boga. Jakie myśli, uczucia, pragnienia budzą się w Tobie pod wpływem tych słów?

3. „Abram poszedł zgodnie z poleceniem Pana, [...] miał siedemdziesiąt pięć lat”. Lepiej późno niż wcale. Abram nie był pierwszej młodości. Może był już zniechęcony życiem i spisał je na straty. Tym bardziej, że nie miał potomka, który mógłby po nim oddziedziczyć wszystko. W tę właśnie sytuację wkracza Bóg i zaprasza do współpracy. Dla Niego nie istnieje pojęcie „za późno”! Zawsze możesz zacząć na nowo i podjąć konieczne zmiany. Wszystko zależy od tego, czy pozwolisz sobie na usłyszenie głosu Pana i na skok w nieznaną; na ryzyko, że będziesz widzieć drogę tylko do horyzontu. I nie dalej. Ale droga z Bogiem to przygoda, która nie ma sobie równych. Nie jesteś skazany na powielanie błędów swoich rodziców, czy dziadków. Nikt przed Tobą jej nie przeżył i nikt po Tobie nią nie przejdzie. Jest Twoja! A Bóg jest z Tobą na niej. Czy w to wierzysz? Czy wierzysz, że wszystko może być inaczej, że z Bogiem nie ma sytuacji bez wyjścia?

Na koniec porozmawiaj z Panem o tym wszystkim, co zrodziło się w Twoim sercu pod wpływem dzisiejszej modlitwy. Wypowiedz przed Nim swoje uczucia – radości, pokoju, bezpieczeństwa, ale również smutku, obawy, lęku. Bądź szczery przed Panem. Możesz Mu podziękować za to, co odkryłeś, lub poprosić Go o coś, czego bardzo potrzebujesz. Porozmawiaj z Nim przez chwilę serdecznie – jak przyjaciel z przyjacielem.

Na zakończenie pomódl się słowami: **Ojcze nasz...**

Zachęcamy, byś zapisał sobie refleksje po modlitwie, jakieś szczególne poruszenia czy myśli, które będą takim swoistym dziennikiem duchowym z tych rekolekcji. Te zapiski mogą Ci pomóc zobaczyć drogę, po której Pan Cię prowadzi, ścieżki, po których On idzie z Tobą przez życie.